

Derech Mitzvosecha – Mitzvas Viduy u'Teshuvah

Chassidic Discourse on Repentance

With Rabbi Shais Taub

Lesson 15

מ

וַיְדֹוִי וַתְשׁוּבָה

מצטרך לקבל הדין כסדר כה הקלע והיבוט הקבר ואח"כ גיהנם כמשפט הרואי עד שיזכה לג"ע אבל בעוה"ז יוכל ע"י הרהור או תשובהقلب ברואו לפרט עצמו מכל העונשים ולקנות עלמו העליון להעתג על ה' מרוב כל, והטעם בכ"ז כבר נ"ת באורוביה במא"ע צו את בני נ"י את קרבני לחמי לאשי (מדבר פ"ה ב') בתורה ושני ביאורים התקס"ה יਊיש אך קיזור ושרש העניין נביא באן, והוא שהועוז חסך יבנה אבל העלים העליון הוא מבחי' גבורה כמ"ש להודיע לבני האדם גבורותיך וכבוד הדר מלכותו (תל"ט עמ"ה י"ג) וכמ"ש מה רב טבר אשר צפנת כו' (אליט' ל"א ב') וכנראה נ"ב באורה"ת פ"ב, והענין שלפי שבעה"ב נהנים מזו בגלי בהשגת הנבראים וא"א להיות כ"א ע"י גבורות וצמצומים עד שיחי' מושג לבעל גבול והוא שכבוד הדר מלכותו מתגלה לבנו"א ע"י גבורותיך דיקא והוא בח"י ממבי"ע ובל' האבלה אור פנימי אבל בעוה"ז שהALKOT בבח"י העלם מ"מ היא הנומנת שבבח"י העלם יזבל להיות מבחי' יותר גבורה הוא בח"י סוכיע ואור מקיף שאינו בבח"י גבורה וצמצומים אלא בחסדיים; ולהעמיק בזה יותר הוא כי עזה"ב נ"ק עולם ברור ראית (פחים ז' א') שהוא כבר אחר הבירור שביל דבר על מקומו בא כמשל התחלקות איברי הגוף בקומת איש ראש ידים רגליים עד שערות וצפרני" הרוי כל א' מובדל לעצמו וא"א להעשות מיד רגל או ראש, משא"כ עוה"ז הוא לפניו הבירור עדין כי כל העסק בו הוא מלאכת הבירורים בו אף שני דחאי עלמא שמתבררים הגיצוצים שנפלו מז' מלכין קדמאנין דתחו ע"י מעשה האדם והניצוצים שנפלו הם תכילת הטוב אלא שהם מעורבים עם הרע שנפלו שמה והוא כמשל הטפה שכוללת כל איברי הולך והרגל והשערות וצפראנים כא' ואו יכול להתחפש להזות הרגל נעשתה במעלת הראש, והטעם הוא כי הנה הבירורים מהה מתבררים ע"י מבורר והمبرור הוא שם מ"ה שתוא מברר את שם ב"זון והיכלות הזזה בש' מ"ה דוקא לפי שבו הוא השרתאת א"ס ב"ה כמ"ש הו"י בחכמה (משל ג' י"ט) וכמשל פ"ב שבחי' מ"ה דע"י הוא בח"י המקיפים שבו שונעתם ונבדל מסדרי ההשתלשות משא"כ ש' בין שבו שרש השתלשות כניל ובן בכל עולם עד רום המועלות ש' מ"ה הוא בחרוף בר' ולהיותו בח"י מקיף גדול אורו ורב מאד בח"י א"ס והא"ס הוא הכל יכול כי אין לבחו סוף ותוכלית לבירור הבירורים והטוב מן הרע וא"כ יכול לשנות גיב' מרגל ראש ובו"צא כי קמ"י בחשיכה כאורה וגם חזק לא יחשך כי יהפכו לאורה שהרע נעשה טוב וזה מס' פ"י שאמר לשמן וידליק יאמר להומץ וידליק (תענית כה א') וב"כ ההפכי האזר אגם מים בו' (תל"ט קי"ד ח') וכמשל התינוק הניל בעודו טפה בבטן האם שננתן בה כי שיחלק מון הטפה לרמ"ח איברים ושת"ה גידים בזיר קומה ראש ורגל הנה כמו שננתן בה כי מאותו לחלק כניל בר' יכול להפוך בכחו מרגל בראש ובעד"ז נתנו כה הצומה בארץ והם צירופי אותיות ממאמר תדשא הארץ כי' שם נצבים ועומדים בה חמץ (כמ"ש בלאק' ח'ב בשם הצעשית זיל) לחלק מן הגרעין שנזרע בה לפרי יפה ובכמו שננתן כה לחלק בר' יכול להפוך ושמגרעין רע יצמחו פירות טובים ומעולים כידוע וזו מי שאמר והמשיך הצירופים בשם שיחי' טבעו להדליך הרי הוא יכול לומר בלויר להמשיך הצירופים ביחסן שידליך וכ"ז הוא לפני שעוה"ז הוא קודם הבירור ושורה בו המברר הסובי' הכל יכול כניל משא"כ בעוה"ב שכבר הוכרה ה"ז כמשל התינוק לאחר שנגדל וכן התפתח לאחר שוגדל שלא נשאר בו רק כה מצומצם להוותו אבל אותו הבה שיחלקו לצירור קומה כבר נסתלק וא"כ שוב אינו יכול להיות מתחדר מרגל לראש כו' וזהו שאמרנו שעוה"ב הוא מבחי' ממבי"ע שכבר נברך ונ"ק עולם ברור כי הוא מה שבבר נתן ע"י שם מ"ה ולהיותו כבר נתן לכון יש בו

גילוי אלקטות אבל הגלוי הוא רק בחיים יוו והארה ומבה"י גבורות וצמחיות ש' מיה אינו מאייר בו ולבן אינו מועלם בו החשובה כי א"א להתהפק מבה"י לבה"י לית תמן עיטה וסוכלהנו לאשתזבָא אלא אם יצא בלבושים צואים שהם המחשבות ודבורי בטילים המקיפים אותו מראשו ועד רגלו הרי אין לו תקנה ע"י חשובה אלא ע"י כף הקלע ואח"כ יקבל גיהנום להוציא חולאות הנפש כפי הצורך ועדין בשאר כל העבריות אבל בעזה"ז שיש בו השראת הסובב לבורר הבירורים כנ"ל לפי שהוא קודם והבירור הנה ע"י החשובה הוא מעורר אותו והוא המתקנו מכל וכל לפי אופן תשובתו וכמשיל פ"א ופ"ב וזה ייחזרנו בתשובה שלימה לפניו כי הוא רוצה בתשובה:

מצוות משה הארון בכתבך

(שער) לשאות הכהנים הארון על הכתף שנאמר כי עבדות הקדש עליהם בכתב יישאו (במדבר ז ט') וענין זאת המצווה פ"י הרכבתם פ"ב מהל' כל המקדש הלכה י"ב י"ג ווזל בעת שמולייכים הארון למקום און מוליכין אותו לא על הבחמה ולא על העגלות אלא מזות לטוטלו על הכתף ולמי ששתת דוד ונשוא על העגלות נפרץ פרץ בעוזא בו' כשנושאים אותו על הכתף ולמי נשאי פנים כנ"ט פנים ואחריהם לחוץ ובניהם לפנים עכ"ל: הנה להבין כי יש לבאר הילה מעת הלווחות שהיו מונחים בארון שהיו בחובים משני עבריהם ומכואר בירושלים דשקלים פ"ז הביבאים הרע"ב ותו"ט פ"ה דבאות מ"ז שהיו נקרים מכל הארץ צדדים וסימן שם המתוישבשים הרמ"ע שהי זה מעשה אלקים בלתי משוער בשלטי כו' והיינו שלא היה בזאת בחד' פנים ואחרו ע"ש: ולהבין עניהם, הוא בהקרבים מארז נובלות הכמה שלמעלה תורה (ב"ר פ"ז) שלכארה אינו מובן אמרם זיל שהتورה היא בחל' נובלות בלבד דהא כתיב ואהוי אצלו כו' שעשועים כו' (משל ז' ל') אצלו דיקא משחת לפניו לפניו דיקא הרי שהוא אהוריים וחיצוני' בלבד, אך הענין דשניות אמרת דמ"ש נובלות שהנובלות הוא בחיי אהוריים וחיצוני' בלבד, אך שנותנה לנו שוגם בחיי חכמת האלקות ביה המלובשת בה ובפי מה שהשיג מרעהה נק' בת' אהוריים דחכמה וכמ"ש במשה וראית את אהורי (שמות ז' ג' שהוא בחיי אהוריים דכאו ופני לא יראו שהוא בחיי פנימי' אבא שם לא חי למשה שום השגה והז' למעלה מהכ' אלקט שנטגלה למשה שיס התורה שלפנינו ומם הרו שם דוקא בפנימית אבא שרש התורה ותבליתה ועקריה ועי' נאמר ואהוי אצלו כו' שעשועים כו', וביאור הענין נעהיק ל' הזહב באגאה'ק (ט' י"ט) ע"פ עותה אוור כשלמה דעתו זיל והנה בחיי חכמת אלחות ביה המלבשת בחרדי' ממצוות התורה נק' בשם בחיי אהוריים דחכמה כי כל אהוריים שבספרירות הן מדריגות החיצונות והתחמות במעלה שבספרירה זו מה שיוכלו לירץ ולהתפשט למטה להתלבש בברואים להחיותם, ובמה' פנים היא הספרירה עצמה המיזוחת במאזילה ביה בתמילת היזחד בגון ד"מ ספרה החכמה שהיא מיזוחת במאזילה א"ט ב'יה בתמילת היזחד כי הקב"ה והכמתו א' כמשיל ומה שמאיר ומתפשט מהכמתו ית' למטה בתחותוני שם בעלי גבול ותכלית ומתלבש בהם נק' אהוריים ונק' ג"כ בחיי' עשרה שבאצלות פ"י עד"מ כמו שאגדת התהtron שיש בנש茅תו ה' מדריגות זו למעלה מזו שני בחיי' השכל ומדות ומחשבה ודיבור ומעשה והמעשה הוא התהthonה שבכו"ל שהחוויות המתפשט מהנשמה ומלובש בכך המעשה הוא Caini לגבי החויות המתפשט ממנה ומלובש בכך